

Ordføreren (Stühr): Naar Udvalgets Flertal paa ny har stillet det foreliggende Vædringsforslag, saa indeholdes Motiveringer dertil i det Bilag, som medfølger Vædringsforslaget, nemlig i Ministeriets Erklæring, hvori udtales, at de 350,000 Kroner ikke kunne anses for tilstrækkelige til Opførelsen af Seminariet. Jeg skal derfor ikke give nogen videre Motivering af Vædringsforslaget, men jeg vil blot minde om, at om det end fremtræder som en Forhøjelse med 20,000 Kroner, saa er det i Virkeligheden en Nedskættelse med 30,000 Kroner af det Beløb, som Ministeriet oprindeligt forlangte, saaledes som det fremgaar af Bilag I. til Betænkningen, hvorefter Beløbet var 400,300 Kroner.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Boos): Der er jo liden Sandshylighed for, efter den Stilling, som Mindretallet i dette Ting har indtaget lige over for Lovforslaget, at dette i den Skikkelse, hvori det bliver vedtaget i dette Ting, vil blive til endelig Lov. Jeg tror ikke, jeg tager fejl i, at Hovedvanskeligheden ligger paa det Punkt, om Anstalten skal indbefatte en Kostskole eller Hjem for Alumnerne, de tvindelige Elever. Jeg kan naturligvis tænke mig Muligheden af at gaa ind paa en Ordning, hvor dette under visse Betingelser kan undværes, enstønt jeg antager det for det ideale, at der habes en saadan Kostskole. Alligevel paaskønner jeg, at Landsstinget har givet den Forordning eller det Ønske sin Støtte, at et Seminarium for Kvinder skulde indrettes saaledes, at det bliver et Hjem for Alumnerne. Det, jeg nu videre vil ønske, er, at man for saa vidt gør Skridtet fuldt ud. En saadan Skole eller et saadant Hjem, hvis det skal realiseres, kan sikkert ikke udføres for den Sum, som er bleven optagen her ved 2den Behandling, nemlig 350,000 Kr. Denne Sum er, som den ærede Ordfører bemærkede, 50,000 Kr. mindre end den, som Regeringsoverflaget lød paa. Jeg har ikke ment, at det var rigtigt at ønske det Beløb, som blev vedtaget ved 2den Behandling, sat op til disse 400,300 Kr., men kun at den blev sat op til 370,000 Kr., thi ihvorvel det kan være vanskeligt at bygge et Seminarium efter den lagte Plan for dette Beløb, saa anser jeg det dog ikke for umuligt, medens jeg anser det for umuligt at faa det bygget for det endnu betydeligt lavere Beløb, som blev vedtaget ved 2den Behandling. Jeg vil altsaa meget indstændigt opfordre Tinget til at vedtage denne Forhøjelse, der i Virkeligheden betyder en Formindskelse med 30,000 Kr., fordi det er Betingelsen for

overhovedet at kunne bygge et Institut med Indbefattelse af en saadan Kostskole; jeg gentager, at der jo ikke er Sandshylighed for, at Resultatet bliver dette.

S. Jensen: Mindretallet har selvfølgelig ikke i de 8 Dage, der ere gaaede siden 2den Behandling af Forslaget, skiftet Standpunkt; vi mene fremdeles, at denne kostbare Statsanstalt er overflødig, og vi ønske meget hellere, at den Sum, som hidtil aarlig er tilstaaet paa Finansloven til Privatuddannelse af Lærere, skulde forhøjes til det dobbelte, eller i alt Fald ikke med lidt. Mindretallet kan derfor ikke stemme for det stillede Vædringsforslag; men paa den anden Side har Mindretallet ment ikke at ville stemme imod selve Loven, da vi selvfølgelig ikke have noget imod, men ogsaa gerne ønske, at den kommer ned til Forhandling i Folketinget. Vi erkende nemlig nu, som vi sagde for 8 Dage siden, at det vil give et mægtigt Stød til Almueskolevæsenets Udvikling, at der bliver oprettet i størst mulig Udstrækning Bogeskoler med dertil praktisk uddannede Lærere. Jeg haaber, at Folketinget vil tage Hensyn til Mindretallets Standpunkt og arbejde for, at der bliver oprettet en Anstalt til Uddannelse af Bogskolelærere, eller at der bliver givet en Sum til deres Uddannelse ad privat Vej, og jeg for min Part — og jeg tænker, at Medlemmerne af Mindretallet ere enige med mig dert — vil anse det for at være det heldigste; det vil være den mest praktiske Uddannelse, som det særlig drejer sig om, for Bogskolen. Jeg skal derfor tilraade mine Meningsfæller her i Tinget at stemme mod Vædringsforslaget som Læg paa, at vi ere imod denne kostbare Lærestansalt, men derimod undlade at stemme mod Lovforslaget, for at vi kunne faa det ned i Folketinget.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Vædringsforslag af Udvalgets Flertal (Hjerre, Jacobsen, Lybye, Rosenørn, Stühr):

Til § 4.

Summen 350,000 Kr. forhøjes med 20,000 Kr.

vedtoges med 25 Stemmer mod 12.

Lovforslaget som Helhed sattes under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.